

Kidnapping will prove

גניבה בנפש תוכיח –

OVERVIEW

ראשון, יאוש was after מכירה by חיוב ד' וה' maintains that the 'אלעזר' ר' יוחנן, ¹ However, it is טביחה just as by אהנו מעשיו, and asks but we see by נפש גונב that there is no יאוש and no אהנו מעשיו and nevertheless he is (מיתה) חייב, so perhaps by ומכר, there is also no requirement of יאוש and אהנו מעשיו. Our תוספות discusses this תוכיח.

asks: תוספות

ואם תאמר גניבה בנפש שאני דלא איתקש לטביחה -

And if you will say; kidnapping is different from מכירה, **since kidnapping was not likened to טביחה**, however מכירה which is איתקש לטביחה (for they are written next to each other in the פסוק) requires אהנו מעשיו and (therefore) יאוש.

answers: תוספות

ויש לומר דהכא נמי לא איתקש לטביחה² אלא בלא היקשא יליף לה מטביחה -

And one can say that מכירה was also not איתקש to טביחה, but rather ר"א derived from מכירה through a בנין אב -

ולחכי קאמר רבי יוחנן דאדרבה אית לן למילף מכירה ממכירה:

So therefore ר"י stated; on the contrary we should derive a case of מכירה (by an animal) from a case of מכירה (by a person), rather than deriving מכירה from טביחה.

SUMMARY

The inference from טביחה to מכירה was not based on a היקש.

THINKING IT OVER

Which is more similar; מכירה of a person and מכירה of an animal, or מכירה of an animal and טביחה of an animal?

¹ See 'Overview' to the previous two תוספות.

² A היקש is used to derive a ruling from one case to another case. Here by מכירה ומכירה we are not deriving a law from טביחה to מכירה, but rather we ascertaining (in a roundabout way) under what circumstances did the מכירה take place. We do not need a היקש to accomplish this. We simply say that the circumstance of טביחה (where אהנו מעשיו) applies to מכירה. To which ר"י argues that the circumstances of מכירה should rather be derived from another case of מכירה, but not from טביחה. See 'Thinking it over'.